

en mikroskopist; der hører den allerførste Forsigtighed, Dydighed og Omfigt til, at der kan komme fikre Resultater frem. Den, som har offret sit Liv dertil, veed at begrænse sig og sige: her er mit Resultat usikkert; men den, der begynder mere eller mindre dilettantmæssig, er ikke saa forsigtig, han møder med store Resultater, men som meget ofte ere aldeles urigtige, og bringer Folk i Forlegenhed. Dette var altsaa det Første, at en kemist eller mikroskopist Analyse er særdeles vanskelig, saa at det altsaa af den Grund kan være overordentlig tvivlsomt, om en Forseelse foreligger eller ikke, og man kan begaa kolossale Feiltagelser og en kolossal Uret mod den, paa hvem man anvender Resultatet af en saadan Analyse. Det Andet er dette, at det i ikke saa Tilfælde kan være overordentlig vanskeligt at sige, om den Behandling, et Stof er undergaaet, skal kaldes en Forfalskning eller en Forbedring. Det ærede Medlem vil finde, at i de Foredrag, som bleve holdte i Selskabet for Sundhedspleien den 17de December s. A., udtaler i Aftrykket Side 13 Kandidat Stenbuch blandt Andet den Sætning: „Der er med Hensyn til Spørgsmaalet Forfalskning eller Ikke-Forfalskning mange Tilfælde, hvor det er vanskeligt at trække Grænsen“. Det er ikke let paa en populær Maade, om jeg maa udtrykke mig saa, at give Exempler paa, hvorledes det kan være vanskeligt at sige, om Noget er Forfalskning eller ikke. Jeg skal imidlertid tillade mig at fremsætte et Exempel, som dog maasse vil kunne give nogen Antydning i saa Henseende. Dette Exempel skal jeg hente fra Tilberedning af Vin. Efter det rene kemiske Begreb er Vin Saften af Druer, som er gjaeret, og ikke Andet. Alt Andet, hvad man sætter til, er Noget, som efter det rene kemiske Begreb ikke hører Vinen til. Men nu er det saa uheldigt, at, naar Druerne ikke ere modne tilstrækkelig, smager den rene gjærede Druesaft ganske afstykkelig; man kan ikke drikke den, den er ikke til at nyde. Man kan imidlertid ved Hjælp af Kunst deraf frembringe et Produkt, der er ganske velsmagende; men det kan kun ske ved at sætte Noget til, altsaa bringe noget Fremmed ind i Druesaften; man er f. Ex. naar Mosten er for sur, nødt til at blande den med stødt Marmor, der i og for sig ikke er velsmagende, men som har den Fordel, at det binder en Del af Syren; fremdeles er man nødt til at komme Sukker i den, enten Rørsukker eller Stivelse-sukker, det sidste, naar man ikke vil bruge et for kostbart Materiale. En Del af dette Sukker forvandles til Alkohol. Denne Tilberedningsmaade kalder man at chaptalisere Vinen, idet den er opkaldt efter den Mand, som har opfundet Fremgangsmaaden, Chaptal. Er det nu Forfalskning eller ikke? Man kommer ialtsald Noget i Vinen, som ikke hører dertil. Men man kan gaa videre. Vinen kan ogsaa behandles paa en anden Maade, ved Gallisering, som det kaldes, ligeledes

efter den Mand's Navn, som har opfundet Metboden. Denne Mand gaar videre; han kommer baade Vand og Sukker til, og bringer i det Hele Mosten efter sin Mening paa en normal Jod; han faar mere Vin ud deraf, og sælger altsaa paa en Maade Vand for Vin. Er det nu Forfalskning, og bør det straffes? Videnskabsmændene ere enige om, at Metboden giver et udmærket Produkt, medens man ikke kunde bruge Druesaften, som den er. Men man kan gaa endnu videre ved en tredie Fremgangsmaade, Petiotiseringen, som den kaldes, ligeledes efter den Mand, som har udfundet Metboden. Derefter presser man først Druerne ud, vedbliver at komme Vand paa Drueskallerne, indtil 5 Gange, og lader det gjære. Derved faar man et ganske fortræffeligt Produkt; men der er 5 Gange saameget Vand deri som Druesaft. Er det Forfalskning? Man sætter Vand og Sukker til Druesaften, men det giver en fortræffelig Vin, som har en udmærket Bouquet, er særdeles velsmagende og tilstrækkelig alkoholrig, og som i alle Henseender udmærker sig ved fortræffelige Egenskaber. Nu kan man sige, at man skal fortælle Folk, at det er petiotiseret Vin. Sa, dersom Noget veed, hvad det betyder, saa kan det jo være oplysende, men hvad det kommer an paa, er, om Vinen er velsmagende. Det Samme er Tilfældet ved vore hjemlige Forhold, om jeg tør blive ved dem. Enhver Husmoder, der skal tilberede Syltetøj, veed, at naar hun koger sine Solbær fire Gange efter hinanden, bliver Extrakten dog lige god. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger. Det, jeg er betænkelig ved, er netop dette: ubetinget altid at gaa til Fængelsstraf første Gang for de mindste Forbrydelser, da det er vanskeligt at konstatere, dels om en Forseelse eller Forbrydelse foreligger, og dels hvad der er Forseelse og hvad ikke. I saa Henseende kommer det mange Gange an paa et rent Skjøn, og Videnskabsmændenes og de Paagjældendes Mening kan være forskjellig til de forskjellige Lider. Man maa vel derfor sige, at der nok kan være Anledning til ikke strax første Gang i saadanne Tvivls-tilfælde ubetinget at gaa til saa haard en Straf som Fængelsstraf; thi man er meget udsat for at tage fejl.

Sable: Det gjør mig ondt, at jeg maa tage Ordet engang endnu; men ligesom der, som jeg før sagde, kunde komme i Perspektiv for den nye Maade at være Demokrater paa en Lov om Tilsyn med Pressen, med Presseforfalskninger, kunde der maasse ogsaa stilles i endnu fjernere Perspektiv en Lov om Tilsyn med Talen med Hensyn til Sandhedsforfalskninger. Med denne Indledning skal jeg vende mig til det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgtreds (Bust). Det ærede Medlem indflaar den Retning, at betegne eet eller flere Foredrag som blivende mere og mere ubegrivelige. Det er meget let at sige det; men naar